

РЕШЕНИЕ

№ 5384

гр. София, 17.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 83 състав,
в публично заседание на 03.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Милева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **12329** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145- чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на В. Х. Б. срещу мълчалив отказ на кмета на Столична община - район „Нови Искър“ за издаване на удостоверение за наличие или липса на реституционни претенции за имот с идентификатор 11884.5963.138 по КККР на [населено място].

В жалбата са изложени подробни съображения за незаконосъобразност на оспорения мълчалив отказ. Посочва се, че с отказа за извършване на исканата административна услуга е преграден пътя за продължаване производството по план за застрояване и регулация. В законоустановения срок услугата не е извършена, поради което счита, че е формиран мълчалив отказ за издаване на удостоверението. Моли съда за отмяна на мълчаливия отказ и връщане на преписката на ответника за извършване на поисканата услуга.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът, кметът на Столична община - район „Нови Искър“, чрез юриск. М. навежда аргументи за неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсултско

възнаграждение.

СГП не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заявление № РНИ24-ГР94-1814/21.11.2024 г. по описа на Столична община - район „Нови Искър“, В. Х. Б. е поискал издаване на Удостоверение за наличие или липса на реституционни претенции за недвижим имот с идентификатор № 11884.5963.138 по КККР на [населено място]. Към заявлението са приложени констативен нотариален акт за собственост върху недвижим имот Акт № 149, том I, рег. № 2482, дело 132/2024 г., удостоверение за наследници и актуална скица на поземлен имот и сграда с идентификатори 11884.5963.138, съответно 11884.5963.138.2. В законоустановения срок от страна на компетентния орган не е издадено исканото удостоверение. Жалбата срещу мълчаливия отказ за издаване на удостоверение за наличие или липса на реституционни претенции за посочения имот е подадена на 02.12.2024 г., чрез административния орган до съда.

При така установените факти, настоящия съдебен състав, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от лице, имащо правен интерес – заявителят на неизвършена административна услуга и срещу подлежащ на оспорване административен акт. Заявлението за издаване на удостоверение за наличие или липса на реституционни претенции, е документ от значение за упражняване на права, като отказът той да бъде издаден има характер на индивидуален административен акт, съгласно разпоредбата на чл. 21, ал. 3 от АПК. Непроизнасянето на административния орган в срок представлява мълчалив отказ да се издаде акта по смисъла на чл. 58 от АПК. Заявлението за извършване на административна услуга е постъпило при ответника на 21.11.2024 г. Срокът за извършване на услугата е 7 дни като е изтекъл на 28.11.2024 г., който е бил присъствен ден. В посочения срок административният орган не е извършил исканата от Б. услуга. Във всички случаи, когато административният орган не се произнесе в законоустановения срок е налице фикцията на чл. 58, ал. 1 от АПК. т.е. мълчаливият отказ е формиран на 28.11.2024 г. Жалбата е подадена на 02.12.2024 година, в едномесечния преклузивен срок.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Предмет на оспорване е мълчалив отказ на кмета на Столична община - район „Нови Искър“ за издаване на удостоверение за наличие или липса на реституционни претенции за имот с идентификатор 11884.5963.138 по КККР на [населено място].

В случая административният орган е бил сезиран с искане за извършване на

административна услуга по смисъла на § 1, т. 2, буква "а" от Допълнителната разпоредба (ДР) на Закона за администрацията (ЗА), във вр. с чл. 21, ал. 3 АПК и § 8 от Преходните и заключителни разпоредби (ПЗР) към АПК. Съгласно посочената разпоредба, уредените в кодекса производства за издаване на индивидуални административни актове и тяхното обжалване по административен и съдебен ред се прилагат и при извършването на административни услуги, както и при обжалването на отказите за извършването им, освен ако в специален закон е предвидено друго, а съгласно § 1, т. 2, буква "а" от Допълнителната разпоредба (ДР) на Закона за администрацията, административна услуга е издаване на индивидуални административни актове, с които се удостоверяват факти с правно значение.

Разпоредбата на чл. 9, ал. 1 АПК установява задължението на административния орган да започне и приключи административното производство с надлежен акт, ако са налице предвидените в закона предпоставки. С това се установява и правото на административно производство, насочено към този орган. То е преобразуващо субективно право, насочено към административния орган. Именно това субективно право е предмет на защита пред съда по настоящото производство.

Производството по издаване на процесното удостоверение е уредено в Наредба № 49 от 5 ноември 2004 г. за поддържане на картата на възстановената собственост и Закон за собствеността и ползването на земеделските земи (ЗСПЗЗ). Кметът на Столична община - район „Нови Искър“ е следвало да изиска информация от Общинска служба по земеделие за наличие/липса на предявени, респективно удовлетворени реституционни претенции за заявления от жалбоподателя поземлен имот, находящ се в [населено място]. Към датата на подаване на жалбата, а и към датата на приключване на устните състезания по делото, не е налице предоставяне на исканата административна услуга. Формирания мълчалив отказ от ответника е незаконосъобразен, доколкото в административно производство като процесното, той действа в условията на обвързана компетентност и е длъжен да удостовери съобразно представеното му заявление, след извършване на необходимите проверки, дали за описания имот има реституционни претенции. В производството по извършване на административната услуга правомощията на органа са ограничени до удостоверяване наличието, респективно липсата на фактите, посочени в заявлението. Издаването на акта не засяга правата на трети лица, евентуално претендиращи собственост върху имота, тъй като не е в правомощията на органа да се произнася по конкуренция на материални права. Извършването на административната услуга обхваща единствено издаването на административен акт, чиято цел е да удостовери факта дали за имота са налице реституционни претенции - информация, с която органът разполага служебно. Видно от представеното от ответника становище, такава проверка на данните, касаещи имота и налични в Общинска служба земеделие, изобщо не е извършена.

На следващо място, разпоредбата на чл. 57, ал. 2 АПК предвижда, че административният акт по чл. 21, ал. 3 се издава до 7 дни от датата на започване на производството. Според ал. 3 на чл. 57 АПК, когато издаването на акт или извършването на действие по ал. 2 включва експертиза или за нейното извършване е необходимо личното участие на заинтересованото лице, актът се издава до 14 дни. Според ал. 5 на чл. 57 АПК, когато е необходимо да се съберат доказателства за

съществени обстоятелства или да се даде възможност на други граждани и организации да се защитят, актът се издава до един месец от започване на производството, а според ал. 7, когато трябва да се поиска съгласието или мнението на друг орган, срокът за издаването на акта се смята съответно продължен, но с не повече от 14 дни. Безспорно в настоящия случай е бил формиран мълчалив отказ по смисъла на чл. 58 от АПК, доколкото административният орган не се е произнесъл в законоустановения срок.

Предназначението на института на мълчаливия отказ е да осигури възможност за защита на правата и интересите на заявителите на услуги, в случаите, в които не е налице произнасяне в законоустановения срок. Отказът на органа да изпълни това свое задължение противоречи и на основни принципи на административния процес - визирани съответно в чл. 4, ал. 1 АПК - "Административните органи действат в рамките на правомощията си, установени от закона"; в чл. 4, ал. 3 АПК - "Субектите на административния процес са длъжни да упражняват своите права и свободи, без да вредят на държавата и обществото и на правата, свободите и законните интереси на други лица"; както и в чл. 6, ал. 1 от АПК - "Административните органи упражняват правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо".

Предвид изложеното, оспореният в настоящото производство мълчалив отказ следва да бъде отменен като незаконосъобразен и преписката изпратена на ответника с указания да се произнесе по подаденото от жалбоподателите искане за удостоверяване наличието или липсата на реституционни претенции за процесния имот, съобразно мотивите на настоящото решение в предвидения в чл. 57, ал. 2 АПК 7-дневен срок.

Относно направеното искане от страна на оспорващия да му бъдат присъдени сторените по делото съдебно-деловодни разноски, съдът го намира за неоснователно поради следното: На първо място в жалбата няма направено искане за присъждане на разноски. На второ място - жалбата е подадена на 02.12.2025 г. в СО „Нови Искър“ лично от В. Х. Б.. Същата е изготвена и подписана лично от него. По делото няма приложено адвокатско пълномощно, като и в проведеното открито съдебно заседание на 03.02.2025 г., Б. не е представляван от пълномощник.

По делото е постъпила молба от 06.02.2025 г. след провеждане на откритото с.з., с която се прави искане за присъждане на съдебно-деловодни разноски и към която е приложен Списък на разноските и адвокатско пълномощно. Т.е. молбата с искане за разноски е подадена извън законоустановения срок и по делото не се съдържат данни за участието на адвокат, нито при изготвяне на жалбата, нито по представителство на Б.. Представеното пълномощно не е от кочан, издаден от АК С. и заверен, поради което и не може да се установи датата на подписване на пълномощното.

С оглед на всичко гореизложено, разноски не следва да се присъждат на В. Х. Б. от [населено място].

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 173, ал. 3 и чл. 174 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на В. Х. Б. от [населено място], мълчалив отказ на кмета на Столична община - район „Нови Искър“ за издаване на удостоверение за наличие или липса на реституционни претенции за имот с идентификатор 11884.5963.138 по КККР на [населено място].

ВРЪЩА административната преписка на Кмета на Столична община - район „Нови Искър“, за произнасяне по заявление № РНИ24-ГР94-1814/21.11.2024 г. за издаване на Удостоверение за наличие или липса на реституционни претенции за недвижим имот с идентификатор № 11884.5963.138 по КККР на [населено място], в 7 дневен срок от получаването ѝ.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: